

भरद्वाजइति आह्निकं स्वाध्यायं प्रत्यहं कृतव्यं ब्रह्मयज्ञं ॥ १ ॥ इतपुत्रत्वेन आशीचयुक्तत्वात् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शुद्ध्यतिनिःसंदेहं भवति ॥ ५ ॥ ६ ॥ अग्न्यगारं प्रविष्टस्य रक्षोभयं न भवेदिति भावः ॥ ७ ॥

लोमशउवाच भरद्वाजस्तु कर्त्तव्यं कृत्वा स्वाध्यायमाह्निकं ॥ समिक्कलापमादाय प्रविवेश स्वमाश्रमं ॥ १ ॥ तं स्मदृष्ट्वा पुरासर्वं प्रत्युत्तिष्ठति पावकाः ॥ न त्वे
नमपतिष्ठति हतपुत्रं तदाग्नयः ॥ २ ॥ वैरुतं त्वग्निहोत्रे सलक्षयित्वा महतपाः ॥ तमयं शूद्रमासीनं गृहपालमथाब्रवीत् ॥ ३ ॥ किं नु मे नाग्नयः शूद्रप्रतिनंदं तिदर्शनं ॥
त्वं चापिन यथापूर्वं कच्चिक्षेम मिहाश्रमे ॥ ४ ॥ कच्चिन्नरैभ्यं पुत्रो मे गतवानल्पचेतनः ॥ एतदाच्चक्ष्वमे शीघ्रं न हि शूद्रातिमे मनः ॥ ५ ॥ शूद्रउवाच रैभ्यं
यातो नूनमयं पुत्रस्ते मंदचेतनः ॥ तथा हि निहतः शेतो राक्षसेन बलीयसा ॥ ६ ॥ प्रकाल्यमानस्ते नायं शूलहस्ते न रक्षसा ॥ अग्न्यगारं प्रति द्वारिमया दोभ्यां निवारितः
॥ ७ ॥ ततः स विहताशोऽत्र जलकामोऽशुचिर्ध्रुवं ॥ निहतः सोऽतिवेगेन शूलहस्ते न रक्षसा ॥ ८ ॥ भरद्वाजस्तु तच्छ्रुत्वा शूद्रस्य विप्रियं महत् ॥ गतास्तु पुत्रमादाय वि
ललाप सुदुःखितः ॥ ९ ॥ भरद्वाजउवाच ब्राह्मणानां किलार्थाय ननु त्वं तसंस्तपः ॥ द्विजानामनधीता वै वेदाः संप्रति भांति ॥ १० ॥ तथा कल्याणशी
लस्त्वं ब्राह्मणेषु महत्तमसु ॥ अनागाः सर्वभूतेषु कर्कशत्वमुपेयिवान् ॥ ११ ॥ प्रतिषिद्धो मया तारैभ्या वसथदर्शनात् ॥ गतवानेव तं द्रष्टुं कालांतकयमोपमं ॥
॥ १२ ॥ यः स जानन्महातेजा वृद्धस्यैकं ममालमजं ॥ गतवानेव कोपस्य वशं परमदुर्मतिः ॥ १३ ॥ पुत्रशोकमनुप्राप्त एष रैभ्यस्य कर्मणा ॥ त्यक्ष्यामि त्वानृते पुत्र
प्राणानि पृष्टमान्भुवि ॥ १४ ॥ यथाहं पुत्रशोकेन देहं त्यक्ष्यामि किल्बिषी ॥ तथा ज्येष्ठः सुतोरैभ्यो हिंस्याच्छीघ्रमनागसं ॥ १५ ॥ सुखिनो वै नरा ये पांजात्या पुत्रान्
विद्यते ॥ ये पुत्रशोकमप्राप्य विचरन्ति यथासुखं ॥ १६ ॥ ये तु पुत्ररुताच्छोकाद्भृशं व्याकुलचेतसः ॥ शपंतीष्टान्सखीनार्तास्तेभ्यः पापतरो नुकः ॥ १७ ॥ परासुश्च
सुतो दृष्टः शप्तश्चैष्टः सखा मया ॥ ईदृशी मापदं कोऽत्र द्वितीयो न भविष्यति ॥ १८ ॥ लोमशउवाच विलप्यैवं बहुविधं भरद्वाजोऽदहत्सुतं ॥ सुसमिद्धं ततः पश्चा
त्प्रविवेश हुताशनं ॥ १९ ॥ इति श्रीम० आरण्यके प० तीर्थयात्रापर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां यवक्रीतो पाख्यानसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥
लोमशउवाच एतस्मिन्नेव काले तु बृहद्बुधो महीपतिः ॥ सत्रं तेनेमहाभागोरैभ्ययाज्यः प्रतापवान् ॥ १ ॥

॥ ८ ॥ शूद्रस्य शूद्रकृतं विप्रियं पुत्रनिरोधेन कृतं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ किल्बिषी शोकाकांतः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये आरतभा
वदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ इति स्मिन्निति ॥ १ ॥